

Buồn Xưa Buồn Nay Buồn Sau

Nguyễn Xuân Sanh có bài thơ Buồn Xưa
Một bài thơ không ai ngờ sống mãi
Không ai hiểu nội dung bài thơ đó tài
Ai cũng muốn quên mà không thể, thật kỳ!

*"Quỳnh Hoa chiều động nhạc trầm mi
Hồn xanh ngát chở dấu xiêm y
Rượu hát bầu vàng cung ướp hương
Ngón hưởng say tóc nhạc trầm mi*

*Lặng Xuân
Bờ giũ trái Xuân sa
Đáy đĩa mùa đi nhịp hải hà
Nhài đàn rót nguyệt vú đôi thơm
Tỳ bà sương cũ đượng rùng xa*

*Buồn hưởng vườn người vai tuổi tươi
Ngàn mây tròng giang buồn muôn đời
Môi gợi mùa xưa ngực giữa Thu
Duyên vàng da lộng trái ru người*

*Ngọc quế buồn nào gội tóc xưa
Hồn xa chũu sách nhánh say sưa*

Bài thơ có mười lăm câu
Không chấm không phết
Đọc mà mệt
Ngó mà ghét vô cùng!

Thế mà gần một trăm năm lung tung
Hai Thế Kỷ qua nó vẫn "oai hùng" đứng đó
Như tượng con chó
Như tượng con ngựa thường thấy ở ngã tư đường!

Việt Nam có văn hiến, văn minh, văn chương
Thời đại Đinh Tiên Hoàng không ai để ý!
Thì...bài thơ kia, có gì đâu suy nghĩ?
Thì...bài thơ kia, bài thơ ấy...nhức đầu!

Chế Lan Viên nói dễ thương sao:

*"Tôi có chờ đâu, có đợi đâu!
Mang chi Xuân đến gọi thêm sầu?
Với tôi...Tất cả là Vô Nghĩa
Tất cả...Không ngoài Nghĩa Khổ Đau!"*

Thật tình thì...

Tất Cả Không Ngoài Nghĩa Khổ Đau!
Cờ bay ba vệt chỉ hai màu!
Cờ bay, sao có là sao nặng
Có nghĩa gì không? Giải nghĩa sao?

Thôi,

*"Đáy đĩa mùa đi nhịp hải hà"
Ôi buồn! Trước mặt tháng ngày qua
Xưa, Cao Bá Quát đù cha kiếp
Nguyễn Khuyến cười khan một tiếng khà!*

Trần Vấn Lê